

Tiina Maria Sasso

LIVETS FISKEDRAG

Det föll ett citrongult fiskedrag

LIVETS FISKEDRAG

– Det föll ett citrongult fiskedrag –

© 2023 Tiina Maria Sasso

Inlag och Omslag: Books on Demand

Förlag: BoD – Books on Demand, Helsingfors, Finland

Tryck: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Tyskland

ISBN: 978-952-80-9334-3

Tiina Maria Sasso

LIVETS FISKEDRAG

– Det föll ett citrongult fiskedrag –

Tiina Maria Sasso (f. 1966)

har skrivit flera hundra dikter och deltagit i flera Poetry Slam-sammankomster. Hon har regisserat bland annat på Glims sommarteater, Hummanäs sommarteater och Vanda Teaterförening samt för gruppen Teatro. Hennes bildkonst & diktutställningar har setts i Ekenäs, Esbo, Helsingfors, Juva, Karleby, Kimito, Vanda och på Åland.

Hon har fått utmärkelser från Lahden Runomaratoni, den nationella Ordkonstveckan, Svenska Kulturfonden och Vanda stad.

Hennes dikter och skrifter har publicerats bland annat i Konkarin Rubiinit (2017), Sokeria viinissä (2014) och i tidskrifterna Manus (2008–2019) och Presens (2013–2016).

Sasso har gett ut tre dikt-cd:ar: Ei paikkaa parempaa (2000), Runokäärleitä (2017), och Oskrivna ord (2017), före sin **debutfik Livets fiskedrag (2023)**.

TACKAR

Ett glatt och varmt tack till dig som valt att läsa denna bok. Allt började med att Stina Heimonen i vår skrivargrupp fick till uppgift att skriva av en sak jag tagit med. ”Det föll ett citrongult fiskedrag”, började hon skriva. Hon gav mig inspirationen till att skriva denna bok. Tusen tack.

Tack till gudmor Tarja Theiss som korrekturläst denna bok. Det måtte ha varit både roligt och jävligt. Men nu ror jag äntligen i land. Utan Maria Veneke Ylikomi och Nadja Melender skulle inte denna bok ha blivit av heller, så tusen tack.

Jag vill även tacka Ian Bourgeot & Arkadia International Bookshop i Helsingfors för ett så inspirerande litterärt rum. Nylands Litteraturförening för ”ankdammen” där jag fått träffa härliga människor som också har behovet att skriva.

Sist men inte minst ett stort och hjärtligt tack till alla som varit med i mitt liv – på ett eller annat sätt. Ni är många, och en del av er är ju med i boken på ett eller annat sätt. Det ska bli roligt att ge ut denna bok, för man vill inte bli gammal och grå i själen. Nej, man vill drömma vidare och älska varje liten insekt som biter en!

SALTVATTEN

Tystnaden ekade i korridoren, för sextiofemte gången, innan mörkret skulle landa över de tjugosex adertonåriga unga män, som låg i sina enkla och hårda sängar. De längtade enbart efter att få sjunka in i trötthetens kramar, efter att ha krupit oändliga sträckor. Sträckor i vitheten och januarikölden. I skogen som ingen av dem kände igen. Men, det var inte enbart tröttnaden som gjorde att i den ena sängen, började tårar glida ner på lakanet. Det var salta tårar. Det smakade som saltvatten och påminde stort om sommaren och havet.

Havet, som Stumppi älskade stort, låg väl lugnt under isen. Här hade han svårt att andas lugnt så ingen skulle märka att han grät. De fuktiga öarna på hans kudde gjorde allting en aning jäkligare och svårare. Aldrig förut hade han känt sig så vilse och motstridig i en säng. Inte ens som en liten pojke, då han för det mesta ville bli stor så snabbt som möjligt. Då livet ännu hade utspelat sig enbart kring fiskar, grodyngel, Tarzan och Huckleberry Finns äventyr. Nej, sablar också. Nu vågade han ju inte ens röra på sig, för han kände hur de salta tårarna kunde skölja över honom. Komma ut som storm. Och den stormen kunde avslöja hans lögner och hans hemligheter för de andra. Och det var det sista han ville.

Fastän han var den kortaste i raden – ja, det hade han väl alltid varit, ända sedan skoltiden – hade hans åsikter redan då, och senare även hans erfarenheter av hur man bör tämja kvinnor, varit omtyckta hos de andra pojkarna och männen. Ingen visste dock hur mycket av hans berättande som var sanningar. Men alla förstod dock att han var ett charmtroll. Ett troll som

inte ville någon illa. Egentligen lyckades han ofta sitta enbart med sig själv, utan att någon lade märke till det. Han bara satt med sina egna tankar och trivdes.

Men nu, här inne i mörkret, sprang tankarna vilt. Han försökte få tag i sina egna känslor, som ständigt ändrade riktning, färg och styrka. Men ett var säkert. Han ville bort härifrån. Men hur? Av hundrasextiofem dagar var det kvar mer än hälften, innan han kunde fortsätta med sitt verkliga liv igen. Alla hade sina framtidsplaner om att studera vidare och få en ordentlig utbildning. Varifrån kom dessa grabbar med silverskedar i sina mungipor? För Stumppi hade det varit lätt att klara av kölden i skogen. Lätt att ligga i timtal på barrkvistar och blåbärsris som sträckte sina toppar ovanför snön. Ja, något som de andra tyckt var för jävligt. Omänskligt. Troligen hade han varit den enda som sett och njutit av den så korta stunden då solen hade färgat snön till barndomens blåa färg. Och alla snödrivornas linjer hade mötts av mjuka skuggor från barrträden, vars stammar glimmade av frosten då månskenet tog över landskapet. Fastän kinderna brann och andan förenades med kölden till ånga, var allting så himla vackert och enkelt på något sätt. Kölden smög in i allting som de unga männen var stolta över.

Månen lyste även nu, då de andra grabbarna sov och snarkade. Stumppis tankar var långt borta. Ägget skulle bli en liten larv, tänkte han. Och att han skulle få bli en pappa till larven, som skulle anlända vilken dag som helst. Oavsett om han är redo för detta eller inte! Och larven skulle lära sig att krypa. Den skulle lära sig att stå på sina egna fötter, gå. Springa, dansa, fiska. Där stannade han, för han ville känna hur det skulle kännas att få fiska med larven. Han suckade, för ibland händer saker i fel ordning och vid fel tidpunkt. Hans inre röst oroade sig över att grabbarna skulle få reda på larven. Det som han hade mest varnat alla för, att skaffa familj innan man njutit av friheten som en man tillräckligt. Samtidigt som han tänkte på

Det föll ett citrongult fiskedrag ur en gammal cigarrask då Maria dödstädade i mammas lägenhet. Som ett fönster till de vackra barndomsminnen i den doftande naturen med pappa och fjärilarna höll hon i fiskedraget och grät på golvet av lycka. Detta måste ju betyda att mamma älskat honom trots allt. Kanske det hänt i smyg och i skuggan av allt det andra...

Författaren **Tiina Maria Sasso** (PeM) har varit aktiv inom både skolvärlden och inom kultur- och konstvärlden. Var och ens individuella liv färgas av hur man personligen upplever mänsklighetens frågor och svar tycker hon. Det som är enkelt och hållbart kostar ofta inget, men ibland kräver det mod och insikt att hålla "Livets fiskedrag" i gång.

Boken är en fin och känslösam skildring, där många av livets små men viktiga stunder beskrivs in i minsta detalj, vilket gör att man som läsare känner sig närvarande i berättelsen. Författaren har en förmåga att bygga upp spänningen så att man undrar vad som ska hända härnäst. Berättelsen är berättad ur flera olika berättarperspektiv. Boken innehåller också många fina miljöbeskrivningar och vackra naturupplevelser.

BoD

